

vil vi godt grave i under udvalgsbehandlingen. Lad mig nævne, at i en af nøgleparagrafferne, nemlig § 1, stk. 4, står der, at fogedretten helt eller delvis kan afslå en anmodning om undersøgelse, såfremt det må antages, at undersøgelsen vil påføre skade eller ulempe, som står i misforhold til rettighedshaverens interesse i undersøgelsens gennemførelse. Man kan altså afslå, men jeg synes helt klart, der burde stå »skal« – altså at fogedretten skal afslå, hvis dette er tilfældet. Det var den ene ting.

Den anden og sidste ting, jeg vil gøre opmærksom på, er: Kunne man ikke tænke sig, at det forhold, at disse sager skal behandles ved fogedretterne over hele landet, medfører, at de mange gange vil blive behandlet af en ung, uerfaren dommerfuldmægtig, som aldrig nogen sinde før og måske heller ikke senere er stødt på eller vil støde på den slags ret specielle sager? Det giver en usikkerhed og dermed måske en lidt mindre god retsgaranti, så jeg synes, man skulle overveje, om man ikke kunne henlægge disse sager til én eller måske to fogedretter, der har den særlige ekspertise og sagkyndighed, så der hver gang træffes den helt rigtige afgørelse, som tilgodeser både den, der eventuelt har fået stjålet noget, og den, der beskyldes eller mistænkes for at have gjort dette. Jeg synes, det er noget, vi skal dyrke under udvalgsbehandlingen.

Men ideen bag og hovedsigtet med lovforslaget kan vi tilslutte os.

Anne Baastrup (SF):

SF kan i og for sig også tilslutte sig hovedsigtet med lovforslaget. Det er jo vigtigt, at vi konstant har blikket rettet mod at udvikle vores lovgivning, så den kan leve op til den teknologiske udvikling.

Vi har imidlertid en lang række spørgsmål, som vi ønsker at få behandlet under udvalgsarbejdet. Vi er ligesom de foregående ordførere usikre på, om det er det rigtige snit, man retssikkerhedsmæssigt har lagt mellem rettighedshaveren og den, der formodes at krænke en rettighed. Vi er usikre på, om man har valgt det rigtige, nemlig at samle reglerne om bevissikring med forskellige immaterialrettigheder i én lov, eller om man måske burde gøre som i Sverige.

Jeg synes, det er en lang række immaterialrettigheder – det begreb skal man nok anvende her – der er samlet i lige præcis dette lovforslag. Det drejer sig om mærker – bl.a. LEGO går jeg ud

fra – og det drejer sig om ophavsretslovgivning, radio- og fjernsynsvirksomhed, navne, patenter, brugsmodeller osv. Kan man samle alle disse meget forskellige typer af rettigheder i lige præcis denne lovgivning, og har man fundet den rette afvejning?

Vi har tænkt os at bruge udvalgsarbejdet til at gennemgå lovforslaget nøje og få det sammenlignet med, hvad der egentlig er af rettigheder på de forskellige områder i den gældende lovgivning, for at se, hvordan man egentlig har valgt at løse lige præcis det konkrete problem, når det drejer sig om eksempelvis softwareprogram, eller hvad ved jeg. Og for at vi så, når vi har fået afdækket det, kan komme et skridt videre, tror jeg også, det er nødvendigt, at vi får en høring. Vi har en god tradition i Retsudvalget for at få kloge folk til at komme og fortælle os, hvad der kan tale for, og hvad der kan tale imod en given løsning, og så tror jeg, vi i fællesskab kan komme frem til at få løst det ganske fundamentale problem, nemlig at det er en type kriminalitet, der i høj grad er omsiggribende.

Vi skal finde det rigtige snit, fordi det er en ganske central lovgivning, vi her arbejder med, og derfor skal vi omgærde den med en høj grad af ydmyghed. Det er ikke en lovgivning, som vi skal regne med, at vi kommer til at rette ret meget i de næste mange år.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Med justitsministerens tilladelse fortsætter jeg debatten for at få afklaret en enkelt ting på baggrund af det, fru Anne Baastrup var inde på.

Fru Anne Baastrup nævnte, at der er mange rettigheder samlet i ét lovforslag, og det er jo rigtigt. Men er problemet ikke – det er et spørgsmål til fru Anne Baastrup og justitsministeren – at her kommer man igen med et processuelt lovforslag, der handler om bevissikring? Vi har jo i menneskealdre bygget på en retsplejelov, som ustandselig ændres efter nøje drøftelser her i Folketinget, men som netop skal fastlægge de helt grundlæggende principper i dansk ret.

Er fru Anne Baastrup ikke enig med Venstre i, at det er en glidebane, at vi nu efter de forhåndenværende søms princip finder nogle rettigheder, der ikke er beskyttede? Og er vi ikke enige om, at når problemet er så stort, laver man en særlig retsplejelov? Det er jo det, man gør for dette område. Men i morgen kommer der nogle andre rettigheder, og så fastholder vi ikke det,